

bage paa hele Regjeringen og dens Stilling i det Hele. Premierministeren har repræsenteret denne Sag i det Hele, og jeg har blot her udtalt mig, fordi det har været mig en Trang, at gjøre det bitterligt, at det ogsaa var min Mening, at der var en Fare i Bedligholdelsen af den cognatiste Arvesølge.

Orsted: Den Fortolkning, som den høitærede Indenrigsminister har udtalt som den, der muligt kunde blive gjort gjældende naar Arvesølgen efter Kongeloven bliver ved Magt, i Tilfælde at Landgrevinde Louise skulde døe førend de to nulevende Døtre af Frederik den Sjette, er den samme, som jeg forhen har udtalt mig om paa samme Maade, som den høitærede Indenrigsminister, som en mulig Fortolkning, som en Mening, der har mange Lovlærde for sig; men jeg har ingensinde erklæret, at det var den afgjort rigtige. Jeg erindrer ikke, at den høitærede Indenrigsminister har brugt de Ord, at det var en Fortolkning, der havde overveiende Grunde for sig; heller ikke jeg har brugt dem, og kan ikke have brugt dem, fordi jeg personlig ikke er af denne Mening. Men jeg vilde aldeles ikke betragte det som et Forræderi, om Nogen udtalte den Mening, at han fandt overveiende Grunde for at anvende denne Fortolkning; thi det vilde just være et stort Motiv til at sikke sig mod Følger af denne Mening ved den Fortolkning, som Londonertractaten giver, og som vi derfor ikke maae kaste bort. Jeg vilde ønske, at jeg personlig havde været af den Mening, at det var en Fortolkning, der havde overveiende Grunde for sig; thi jeg vilde da finde mig saa meget stærkere berettiget til at lægge den høitærede Forsamling paa Hjerte, at den ikke skulde udsætte os for alle de Ulykker, der kunne flyde af at forkaste en Arvelov, der aldeles vilde tilintetgjøre sllige Spørgsmaal om Kongelovens Fortolkning. Det hjælper aldeles ikke at ville ved et Magtsprog erklære, at denne Fortolkning er urigtig og uanvendelig; thi det er ikke den nærværende Tid, der skal afgjøre det, det er ikke det juridiske Facultets eller den danske Regjerings hidtillværende Mening, det kommer an paa; men Spørgsmaalet vil først opstaae i Fremtiden, hvis vi, vel at mærke, ikke bortfjerne Spørgsmaalet ved ikke at gaae ind paa det Kongelige

Budskab; thi i saa Fald vilde der aldrig mere blive Tale derom, naar Europa garanterer en ny Arvelov, hvorefter vi saalidet som muligt skulle komme ind paa det Gamle. Vi kunne vel have Motiver til at ordne den nuværende Arvelov efter den gamle, men vi kunne slet ikke flyde os ind under den ældre Lovfortolkning. Jeg kan altsaa ikke Andet end erklære det for at være en meget vægtig Advarsel, Indenrigsministeren har givet. Det synes, at hans personlige Mening mere er for denne Fortolkning end min er, men det gjør Intet til Sagen; jeg har udtalt, at der er mange Retslærde, for hvis Mening man ikke kan andet end have Agtelse, som dele den. Der er bleven udtalt, at, naar vi vilde antage disse Fortolkninger for mulige, saa maatte man ligesaa godt antage Augustenborgernes Arvesfordringer paa Slesvig; jeg vil indrømme, at der ogsaa kunde opstaae Betænkelse i denne Henseende, naar vi ikke ryddede dem bort ved at antage det Kongelige Budskab; jeg troer, at det er et Spørgsmaal, som man paa ingen Maade videre kan afgjøre; jeg er overbevist om, at de ere fortabte, men om jeg ogsaa kunde være af en modsat Mening, saa er det jo ikke passende her at opstaae som Advocat for en saadan Mening. Saameget er vist, at vi gjøre det sikreste, vi kunne gjøre, for at betrygge Fædrelandet, naar vi antage det Kongelige Budskab (Hør!), saa behøve vi slet ikke længere at bekymre os derom (Vatter). Det er en mærkelig Indvending der er gjort, at Regjeringen ikke ved at indhente Renunciationer fra deres Kongelige Høiheder Prindsesse Caroline og Prindsesse Vilhelmine, har anerkjendt en vis Fortolkning. Man er gaaet ud fra den Fortolkning, man var meest tilbøielig til; men det var ingen Rettsnorm for Fremtiden, dersom man ellers bliver ved det gamle System og ikke danner et nyt retsgyldigt og kraftigt; der er vist Mange, der have fundet, at der var Gul i Renunciationerne; men det er meget begribeligt, at man ikke vilde indhente Renunciationer fra den Kilde, ikke med Hensyn til de Individider, som det umiddelbar vedkommer, men med Hensyn til de Arverettigheder, som fra dem vilde forplante sig, dem har man paa ingen Maade villet erkjende; jeg skal hel-